

Голос України

№ 175 (2422) ■ Середа, 27 вересня 2000 року ■ Ціна договірна

■ 1533 р. Народився польський король і полководець Стефан Баторій. Посилив гніт на українських землях.
■ 1891 р. Помер російський письменник Іван Гончаров («Обломов», «Обрыв», «Фрегат «Паллада»»).

■ 1900 р. Народився український педагог Микита Грищенко.

■ 1944 р. Народилася оперна співачка Гзіла Цигола.

■ 1977 р. Чорнобильська атомна електростанція дала перший струм.

27 вересня

Розмови про Крим

Група народних депутатів України, обраних від Автономної Республіки Крим, зустрілася з Головою Верховної Ради Іваном Плющем, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Ющенком і обговорила ситуацію в автономії. Йшлося про додержання кримської Конституції і недопущення порушення конституційних повноважень АРК. При цьому депутати обстоювали економічні повноваження, зокрема, залишити в повному обсязі на території Криму податок на додану вартість. Крім того, керівництво країни було інформовано про внесення народним депутатом Н. Штепою до Верховної Ради України законопроекту про вибори депутатів кримського парламенту на пропорційній основі, в якому право на участь у виборах надається кримським відділенням всеукраїнських партій і національно-культурним громадам автономії. В. Кучеренко вніс законопроект про делегування державних функцій і повноважень Раді Міністрів АРК. Голова Верховної Ради України у розмові з депутатами заявив про свою підтримку Конституції АРК і в економічній галузі, і в галузі прийняття законів.

Сьогодні –
Всесвітній
день
туризму
**Феномен
XX
століття**

Торік Україну
відвідало понад
чотири мільйони
іноземних
туристів.

(Матеріал читайте
на 8-й стор.).
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Інфляція. Чекаємо індексації

Основною проблемою цілолітнього бюджетного процесу, на думку першого заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука, є те, як відобразити в проекті держбюджету на 2001 рік зміни в податковій політиці держави. Новий Податковий кодекс прийнято лише в першому читанні, а не як закон. А прийняття бюджету на старій податковій базі, вважає В. Медведчук, «галюватиме розвиток економіки». Тому на недалевий нараді у Президента керівництва парламенту та депутатських фракцій і груп знову виникла ідея прийняття так званого «малого» податкового кодексу, в якому буде визначено нові ставки основних податків і зборів.

Віктор Медведчук повідомив на прес-конференції, що нині в парламенті тривають наради щодо графіку проходження законопроекту про державний бюджет на 2001 рік у ВР. Планується, що його перша презентація в сесійній залі відбудеться 4 жовтня, а остаточне голосування — 30 листопада. Однак ще до детального обговорення проекту бюджету в народних депутатах «є дуже багато зауважень і критики».

(Закінчення на 2-й стор.).

Аромати Полісся

Їхнім букетом дихає новий цех з виготовлення старішого основного бруса, що в селі Малинському Березнівського району на Рівненщині. Сировину з місцевих польських лісів обробляють за німецькою технологією і на зарубіжному устаткуванні. Одержують 100 кубометрів бруса на місяць. Це і є заготовки для випуску так званої «евростоларки».

Начальник малинського цеху Юрій Кошей, якого ви бачите на знімку, організував виробництво так, що воно працює без відходів. Основна продукція, близько 80 відсотків, реалізується через фірму «Алексіс» до Німеччини, а також у Бельгію та Іспанію, — каже він. — А супутня — плінтуси, «вагонка», дошки для підлоги — на вітчизняному ринку. І все це — найвищої якості. Рівне, як струна, доброго гатунку, бо гарно висушуємо деревину.

У невеликому селі Малинську цех забезпечує роботою 81 працівника.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

Навіщо водогону пдв?

Голова Житомирської облдержадміністрації В. Лушкін звернувся до Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка з листом. У ньому є чотири пропозиції, які знизять вартість житлово-комунальних послуг. Насамперед пропонується відмінити сплату податку на додану вартість на житлово-комунальні послуги населенню. Забезпечувати підприємства комунальної теплоенергетики природним газом вітчизняного видобутку за помірними цінами. А тим комунальним підприємствам, які дають людям воду і тепло, відпускати електроенергію за тими самими цінами, що й для населення. А також — надавати пільгові кредити, щоб і природний газ можна було придбати на аукціоні, і сучасні енергозберігаючі технології впроваджувати.

Я вам пишу...

Ще трохи — й повітря перекриють

Хоч як було тяжко після війни, але щороку знижувалися ціни на товари. В Україні за дев'ять років незалежності переважна більшість населення неспроможна проголувати себе та оплатити комунальні послуги. Відключають газ, світло, телефон, воду, залишилося ще перекрити повітря. На повернення заощаджень сподіваються найнаївніші. А скільки вже пішло в небуття, так і не дочекавшись милости від держави!

Віктор ГОРДЕНКО.

Любашівка
Одеської області.

Розпочалася передплата на «Голос України» на 2001 рік

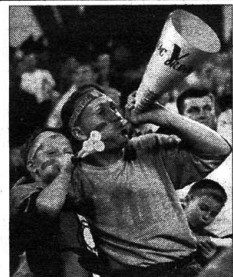
Шановні друзі!
Нагадуємо, що наші видання можна передплатити у всіх поштових відділеннях.

Передплатна вартість:

«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 45 гривень 60 коп., 6 місяців — 22 гривні 80 коп., 3 місяці — 11 гривень 40 коп., 1 місяць — 3 гривні 80 коп.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 37 гривень 20 коп., 6 місяців — 18 гривень 60 коп., 3 місяці — 9 гривень 30 коп., 1 місяць — 3 гривні 10 коп.

Про умови виграшу читайте на 8-й стор.

■ Вибуховий пристрій виявлено у під'їзді будинку на вул. Ратманського, в Києві.
■ Майже п'ять тисяч осіб загинуло в Україні з початку року від різних нещасних випадків.
■ 98 гірників довелося евакуювати на поверхню внаслідок пожежі на шахті «Таліська» Державної холдингової компанії «Краснодонуглялі» в Луганській області.

Спробуй і виграй!

P.S.

Ми наближаємося до Заходу, а не віддаляємося від Росії

Голова Верховної Ради України Іван Плющ зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Канади в Україні Дерекком Фрейзером та Тимчасовим Повіреном Республіки Польща Войцехом Зайончковським.

Зустріч відбулася з приводу передавання повноважень голови контактної групи НАТО в нашій країні канадським послом пану Зайончковським.

Д. Фрейзер підтвердив бажання керівництва НАТО бачити Україну більш інтегрова-

ною у Північноатлантичній структурі. Войцех Зайончковський як новий голова контактної групи заявив про готовність своєї країни сприяти нашому зближенню з європейськими організаціями.

Голова ВР у своїй відпові-

ді наголосив, що наша країна свідомо обрала шлях комплексної інтеграції в європейській структурі, і альтернативи цьому вибору нема. Бо, якщо Україна підтримує нову модель європейської безпеки, їй потрібно стати суб'єктом цієї моделі. Але, як зазначив Іван Плющ: «Коли ми інтегруємося у НАТО, це не означає, що ми віддаляємося від Росії».

Нам потрібен жест довіри

Програму офіційного візиту в Україну делегації парламенту Великої Британії на чолі зі спікером палати громад Бетті Бутройд обговорювали на зустрічі Голови Верховної Ради України Івана Плюща з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії Роландом Гедді Смітом.

Програмою передбачено виступ пані Бутройд перед українськими депутатами та зустрічі з Президентом України і головами парламентських фракцій.

Іван Плющ підкреслив, що нині в Україні розроблено велику кількість проектів, у яких за-

діяні іноземні інвестори. Втілення всіх цих програм гальмують вагання МВФ із наданням кредитів. І справа не стільки в коштах, котрі фонд має виділити, скільки в тім, що ці кредити, робота МВФ з Україною — це сигнал для приватних інвесторів. На думку Голови ВР, зараз у цій справі склалася парадоксальна ситуація. Вперше за дев'ять років Захід назвав український уряд реформаторським, але саме цьому уряду він відмовляє в коштах. Ми не просимо грошей, хоча й вони не будуть зайві. Нам потрібен жест довіри. За словами Івана Плюща, наша країна очікує активніших дій від Англії у розв'язанні згаданої проблеми.

Інфляція. Чекаємо індексації

(Початок на 1-й стор.).

За словами В. Медведчука, нереальним є заплаване отримання від приватизації в наступному році 9,1 млрд. грн. За всім місяцями нинішнього року до державної казни від приватизації надійшло лише 1,2 млрд. грн. Парламентарі також не погоджуються із визначенням про зростання зарплат бюджетникам на 25%. Адже треба називати речі своїми іменами і говорити не про підвищення оплати праці, а про індексацію доходів населення. Вже цього року рівень інфляції в державі, за офіційними даними, досяг 20%, наприкінці року він сягне 25–28%. На наступний рік уряд прогнозує інфляцію не більш як 15%, однак, вважаю-

чи на стрімке падіння курсу гривні до долара, цей показник також є вочевидь нереальним.

Найближчими днями, як повідомив В. Медведчук, ряд народних депутатів внесуть до парламенту законопроект про індексацію рівня доходів населення у зв'язку з інфляцією.

Перший заступник Голови ВР досить скептично прокоментував повідомлення СБУ про викриття спроби державного перевороту в Україні. На його переконання, «реальної загрози конституційному ладу в нашій державі нема». Однак інформація, яку було поширено через ЗМІ, є свідченням, що СБУ працює.

Юліана ШЕВЧУК.

Кажуть, що справа виграє

Самоврядування

На черговій сесії Одеської обласної ради її головою обрано голову обласної адміністрації Сергія Гриневецького. Попередній голова обласної Юрій Казаков ще кілька місяців тому подав заяву про звільнення й перейшов на іншу роботу — заступником Одеського міського голови.

І тепер, ось С. Гриневецький поєднав обидві вищі в області посади. Дехто з депутатів під час обговорення кандидатури висловив сумніви щодо законності такого поєднання, деякі поспішили на досвід кількох областей, у тім числі й сусідньої Миколаївської, де «губернатори» до цього очолювали обласні ради — і справа, мовляв, тільки виграла. Сам Сергій Гриневецький запевнив, що його обрання лише сприятиме ефективнішому здійсненню соціально-економічних завдань регіону, відстоюванню його інтересів перед центральними органами.

Думається, однак, з приводу тенденції, яка, з усього видно, делалі поширюється, своє слово мали б сказати Верховна Рада й Конституційний Суд України. Бо в Законі «Про місцеве самоврядування в Україні» сказано, що голова ради, в тім числі обласної, працює на постійній основі й не може сумішати свою службову діяльність з іншою роботою, а на практиці делалі частіше виходить інакше.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Зі «Щитом» жити стане веселіше!

Політика в Україні нагадує поминки, заявив на презентації новоствореного Всеукраїнського громадського об'єднання «Щит Батьківщини» його лідер Дмитро Корчинський.

Своїм ідеологом об'єднання вважає партію «Батьківщина». Саме вона, на думку Корчинського, «веде непримиренну боротьбу з олігархічними групами в країні». А для досягнення своїх цілей «щитовці» використовуватимуть різні форми вуличного протесту. Таким чином «Щит Батьківщини» має намір навчити співгромадян «організовано ображати» на владу номенклатури.

Першу акцію «образи» — протест проти армійського призову — призначено на 3 жовтня біля стін військового відомства країни. При цьому її організатори виступлять не проти особи міністра оборони, а проти наявної мобілізаційної системи. 4 жовтня, в день слухання у Верховній Раді проекту держбюджету, вуличні демонстранти прибудуть в обласну дереру (аби не зривати робочого графіка) до стін парламенту, де виступлять за реанімацію пілги військовикам.

Ольга ВІТЕР.

Наша тривога

На слід вийде... ФБР?

З підсумками тижневого розслідування справи про зникнення Георгія Гонгадзе на брифінгу журналістів ознайомив перший заступник міністра внутрішніх справ Микола Джига.

Звичайно, ми дізналися те, що не шкодить інтересам слідства. Тому дізналися небагато. Всупереч попереднім сумнівам у громадській значущості особи Гонгадзе пан Джига визнав, що нині правоохоронні органи більше схильються до версії, пов'язаної з професійною діяльністю, тобто «про здійснення злочину відносно журналіста». Відпрацюванню саме цієї версії, за словами емвеечного куратора пошуково-слідчих заходів, надається особливого значення. Очевидно, за тижнем Георгій став відомий і в мілліцейських колах.

З'явився і ще одна цікава новина. Георгія начебто бачили наступного після зникнення дня в барі «У Еріка» (в Московському районі Києва). Він, за твердженням свідків, був у компанії невідомо, чия особа нині з'ясовується. Ця новина, без сумніву, не тільки сенсаційна, а й трохи дивна, принаймні з точки зору елементарної логіки. Якщо припустити, що Георгій зник за... власним бажанням, на що натякається в одній із «не основних» версій, чому він з'явився в улюбленому місці «тусовки» багатьох журналістів? А якщо його викрали і викрали, віддаймо належне, спритно, чому нову ж такі «засвітили» в людному барі у центрі міста? Запитань багато, відповіді поки що ховаються за межами «інтересів слідства».

І ще одне повідомлення, пов'язане з цією історією. Посол США в Україні Стівен Пайфер висловив думку про можливість залучення ФБР до пошуків українського журналіста. До речі, перший заступник Голови ВР В. Медведчук вважає: «Якщо міжнародні організації й окремі країни можуть надати таку допомогу, яка не суперечить нормам українського законодавства, в тому числі і за рахунок спецслужб і їхніх можливостей, включаючи і США, то наші правоохоронні органи повинні на неї відгукнутися...». Що ж, можна відгукнутися і «за рахунок ФБР», якщо власні компетентні органи виявлять притаманний їм «клас». А на знак вдячності за допомогу наші спецслужби також покажуть «можливості»: наприклад, викриють «мережу» грибних місць в американських лісах (слава Богу, чернігівські вже «запеленговано»). «Фіфі-фіфі»: організація «грибників» — це не один Гонгадзе!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Олександра СИНІЦІ (УНІАН).

Фотофакт

«Я не брав ваших кредитів» — так називається всевітня акція протесту проти політики Міжнародного валютного фонду та Світового банку. В Києві біля представництва цих фінансових структур також відбулася акція протесту.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голові депутатської фракції «Солідарність» Петрові Порошенку виповнилося 35 років

Четвертий десяток людського життєвого шляху — це час найкращого розвитку особистості.

Численний колектив, який Ви згуртували навколо себе, вітає Вас з ювілеєм і бажає міцного здоров'я, щастя, наснаги на довгі роки і терпіння на нелегкому життєвому шляху.

Машинобудівники на коні статистики

Коментар

Держкомпромполітики пораджував: підприємства машинобудівної галузі за вісім місяців виробили продукції на 10,6 відсотка більше, ніж за відповідний період минулого року.

Ця інформація втішає. Якщо зважити на те, що одорошення машинобудівних підприємств за економічної кризи починається, як правило, після легкої або харчової промисловості, то це добрий знак. Тим паче, стверджують: обсяги виробництва в металургії-

ному машинобудуванні зросли на 15,2 відсотка, в електротехнічному, суднобудуванні, верстатобудуванні — ще більше. Але... Згадаймо — наші літаки літають в африканському небі, а кораблі ходять під латиноамериканськими прапорами. І ці факти вносять суперечливі почуття. Бо виходить, що для підприємств машинобудування сьогодні наче не й існує внутрішнього ринку. Про це навіть не заперечують в Держкомітеті промислової політики.

Залишається задовольнятися тим, що наші експортери заробляють для країни таку потрібну тверду валюту. Але внесок машинобудівників у загальних обсягах експорту також не великий переконали. Він становить лише 13,2 відсотка. І якщо розділити 820 мільйонів доларів на два десятки потужних компаній, як скажімо, БАТ «Турбоатом», БАТ «Запорізький трансформатор», АНТК імені Антонова, БАТ «Мотор-Січ», БАТ «Дніпроваж-» тощо, то навряд чи вразить навіть економіста-першокурсника. З цієї са-

мої причини машинобудівники, на жаль, ще не здатні істотно впливати на торговельний баланс усієї держави. До речі, про рівень такого впливу нічого певного не скажуть і в Держкомпромполітики. У кращому разі натякнутим на позитивну динаміку. Скажімо, про те, що питомо вага експорту підприємств машинобудування зросла у торгівлі з Російською Федерацією, Німеччиною, США, Угорщиною, Великою Британією і, цілком можливо, Берегом Слонової Кістки.

Сергій ВЛАД.

Фотофакт

Отакі вигляд має траса Київ—Одеса поблизу Жашкова, що на Черкащині, навіть після невеликого дощу. Цікаво, а чи діється це на вулицях цього міста?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Енергетика

У столиці ціни не підвищать, але комфорту не обіцяють

Тарифи на теплоенергію в Києві в жовтні не підвищаться, про це повідомив київський міський голова Олександр Омельченко. Така заява спричинена рішенням уряду збільшити уділи ціну на газ з першого жовтня. Крім того, Олександр Омельченко зазначив, що в процесі підключення опалення в жовтні можливі перебої з теплопостачанням, оскільки не досить нагромаджено запасів палива. Можливий строк підвищення тарифів на теплоенергію — 1 листопада.

На сьогоднішній день ТЕЦ у Києві мають 160 тис. тонн резервного мазуту з потрібних 180 тис. тонн. У жовтні планують це накопичити резервний запас, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

За позикку віддяка

Українські споживачі зменшили заборгованість за газ перед компанією «Гера» з початку вересня на 10%, або на 12 млн. грн. Цієї суми, повідомив міністр палива й енергетики Сергій Смирнов. Сюди ж входять контракти з «Герою», зокрема генеруючі компанії, інші в дуже жорсткому трафіку виконують поточні плати і плати за борговими зоб'язаннями.

При цьому міністр висловив надію, що МЕК «Гера» до кінця року не вдаватиметься до різких скорочень поставок газу українським споживачам, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«Кіна» не буде, але не тому, що «кінщик» спився

Актуально!

З 2 жовтня, можливо, припиниться трансляція програм УТ-2. А з 12-го зникне з екрана і УТ-1, повідомив президент концерну-радіомовлення, радіозв'язку та телебачення Валерій Юрченко.

Причина — великий борг Національної телекомпанії концерну за послуги з розповсюдження програм мовлення на всі регіони України. За 5 років телевізійники заборували майже 127 млн. гривень. Така заборгованість призвела до вкрай важкого економічного становища концерну. Пріміром, зарплату заборували за 4—5 місяців. Про підтримання на на-

лежному рівні технічного стану обладнання, не кажучи вже про його оновлення, казати не доводиться. Принаймні ще й досі експлуатується техніка, який більш як 30 років. Водночас збільшуються борги перед енергетиками. Нині ця сума перевищує майже 30 мільйонів гривень. Тому навіть якщо працівники концерну відмовляться від цієї вкрай непопулярної

акції, то від'єздування все одно не уникнути.

До того ж навіть з неотриманих коштів підприємству доведеться сплачувати податки до бюджетів та цільових фондів. Тому енергетики витрачатимуть свої кошти, отримані від комерційних замовників. Пріміром, недержавних національних телеканалів, до яких нема жодних претензій. (Саме тому мовлення студій «1+1» на УТ-2 не припиниться).

Подібна ситуація і у взаєминах з Національною радіокомпанією України. Проте поки що про припинення радіотрансляції не йдеться, бо керівникам

вдалося домовитися про реструктуризацію боргів.

Власне, керівництво РРТ намагалося обговорити цю проблему з президентом НТКУ Вадимом Долгановим. Але протягом півтора місяця усі прохання про зустріч відхилялися. Мовляв, немає часу.

І не раз фінансові претензії до НТКУ залишалися поза увагою. Тому концерн звернувся з позовною заявою до Арбітражного суду Києва про примусове стягнення заборгованості. Чергове, третє, судове засідання мало відбутися вчора. На попередні два — телевізійники не з'явилися.

Богдан ДОВНИЧ.

Проекти

Наш вертоліт: не скоро в політ

Мініпромполітики прийняв рішення про перенесення робіт зі створення вітчизняного гелікоптера з Вінниці до Запоріжжя.

Державною програмою розвитку вертольотобудування Вінницький авіазавод неспроста було визначено головним підприємством: тут є відповідна матеріально-технічна база, підготовлені кадри спеціалістів. Однак через дефіцит коштів машина так і не зійшла з конвеєра.

Тепер усі сподівання на АТ «Мотор-Січ», де продовжать роботи: Як пояснюють спеціалісти, запоріжжя має більше власних коштів на освоєння нової техніки, та й авторитет їхнього генерального директора треба враховувати. Тому, можливо, їм і вдасться поставити машину на крило. Хоча її перший дослідний зразок, як передбачено у закладній вище програмі, мав піднятися в небо ще у 1996 році.

Вінницька область.

Віктор СКРИПНИК.

Акція

Доженемо і переженемо...

Ушосте у столиці шахтарського краю Доноську проходить велика спеціалізована міжнародна виставка «Вугілля/Майнінг». Паралельно з нею працює інша міжнародна виставка «Металургія. Літмас. Станкометал». Організатори заходів — виставковий центр «Експодобас» та німецька фірма «Мессе Дюссельдорф». Вугільна виставка об'єднує стати подією світового масштабу. Порівняно із попередньою збільшилася кількість учасників.

Начальник управління машинобудування та енергомеханічного забезпечення департаменту вугільної промисловості Мінпаливенерго Іван Митько розповів, що вітчизняна техніка делала більше наближається до кращих світових зразків, а між виробниками вибірного обладнання останніми роками розгорнулася здорова конкуренція.

Ліна КУЦ.

У номер

■ Київ

Страхувати?!

Рішення уряду про обов'язкове страхування громадянської відповідальності власників транспортних засобів сприйнято неоднозначно.

У користі та соціальній потребі страхування машин учора переконали журналістів представників Ліги страхових об'єднань України та Моторного (транспортного) страхового бюро України — особи заікавлені. При цьому всі громадяни України авансом занесли до списків потенційних жертв, яких треба захищати.

Шоправда, на презентації страхових нововведень уряду, які набиравть чинності з 1 жовтня, ми не почули «начальника транспортного сеху» — водіїв. Саме їх зобов'язано купувати страховий поліс за ціною «двох каністр бензину». І роботи це в примусовому порядку.

Продовження теми читайте в наступних числах «ГУ».

Володимир Великий у пам'ятній монеті

Національний банк України випустив у обіг пам'ятну монету «Володимир Великий» на честь київського князя, який ввів християнство як державну релігію. Монета випускається номіналом 10 грн., вагою — 31,1 г, тиражем 5 тис. штук.

■ Одним абзацом

■ На фестивалі... картоплі, що відбувся у Вінниці, було представлено 20 сортів насіння «другого хліба»: від елітних високоврожайних (по 600 центнерів з гектара) до особливих — їх лікарі рекомендують хворим.

■ До приватної єврейської загальноосвітньої школи 1—3 ступеня «Оравнер» у Житомирі тепер долає п'яніс. У ньому в душі єврейської культури і традицій виховуватимуть 150 дітчат. Розташовано його у приміщенні колишнього престижного заводського профілакторію.

■ Відставання у виплаті зарплат працівникам бюджетної сфери в Криму становить 1,3 місяця. Уряд автономії пообіцяв надати дотаті Джанкойському, Нижньогірському, Советському і Ленінському районам, де ситуація найскладніша.

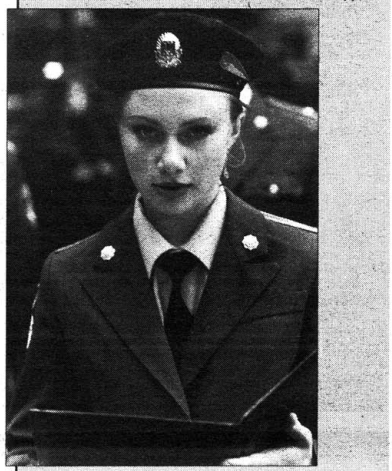
■ Жакхлива трагедія сталася в селі Черноогірка Чернобаївського району на Черкащині. Залишили без нагляду дорослих, трирічний Сашко і півторарічний Андрійко отруїлися чадиним димом. Знайшовши сіринки, хлопчики почали ними гратися. Один запалений сіринку потрапив на подушку... Коли ввечері батьки повернулися додому, Сашко й Андрійко були вже мертві...

■ Новий міст з'єднав мешканців двох невеликих сіл — Пересальків та Михайлів-Ларіного, поміж яких тече Інгул. Давню проблему за активної участі голови Миколаївської обласдержадміністрації та обласної ради Олексія Гаркуші домогли розв'язати інженери і робітники суднобудівного заводу імені 61 комунара.

■ Фотофакт

160 першокурсників Одеського інституту внутрішніх справ склали присягу на вірність народу України біля пам'ятника міліціонерам, загиблим під час виконання службових обов'язків.

Фото ДІНАУ.

Локшина по-одеськи

За листом читачів

Дехто в мері славного міста Одеси може обуритися на ці слова: ну навіщо, мовляв, отак узагальнювати, йдеться про окремі випадки, накладки — з ким не буває... Наперед не погодимося. Бо якщо навіть одного разу люди, звершивши в можливості розв'язання проблеми на місці, звертаються до газети, то, очевидно, можливі подібні випадки й безвідповідальність і в інших випадках.

Утім, у хронологічному порядку про ситуацію, з якою зіткнулися мешканці будинку № 42 однієї з найсентральніших і, як вважають, найпопулярніших вулиць міста — Пушкінської. Ще 9 квітня минулого року в квартирі цього будинку зникла вода. У під'їзді прорвало підземну трубу, провалилося асфальтове покриття, утворилися чимала яма. Напевне, труба протікала давно, бо вже понад десятиліття капітальна стіна будинку, по ній пішли тріщини. У квартирах на першому поверсі набрякли, перекошилися одвірки. Не такий вже й старий будинок почав перетворюватися на аварійний. Мешканці будинку, само собою, — до рідного РЕПУ № 7 (колишній ЖЕК). Невдовзі прийшли май-

стри. Та, з'ясувалося, задля «галочки», бо й пальцем не поворухнули, аби шось зробити. Люди — знову до РЕПУ. Бо як таке терпіти: несять воду відрами на третій-четвертий поверхи, потайки пускають воду — і вона б'є фонтаном під фундаментом. Однак керівники РЕПУ відсилають до до мськівконкому, то до аварійної служби. А ті, в свою чергу, — назад до РЕПУ. Замкнене коло, одне слово.

Тоді знайшлися ентузіасти, які вирішили написати листа самому Козиреву. Михайло Іванович як заступник міського голови курирував саме житлово-комунальне господарство.

Відповідь не заборилася: через місяць і М. Козирев, і мешканці будинку отримали... першу порцію локшини. А саме — відповідь начальника Управління житлово-комунального господарства мськівконкому Олександра Кириченка. У ній було написано: «Силами РЕП № 7 ремонт системи виконано, водопостачання квартири нормалізовано». А насправді робітники з РЕПУ шось там у ямі покопувалися, засипали пі сміттям, воду пустили. А вона знову пішла під фундамент. І на третій-четвертий поверхи не доходила. Загроза руйнації будинку не минула.

«Низи» знову вдалися до епістоляр-

ного жанру. Як, до речі, і «верхи». Вже у серпні черговою порцією локшини для тих самих апратівних вилад заступник голови Житвоядміністрації Борис Зазібо: «Ремонт мережі водопроводу виконано, течу ліквідовано». Мешканці будинку, прочитавши це, були ошелешені. Бо саме у цей час, зневірившись щодо скорішої допомоги, збирали гроші і ремонтували вологіт приватним способом. Водночас перепитували одне одного: «За шось слачуємо квартплату?»

Дешо пізніше мешканці ще раз вирішили нагадати про себе мськівконкому, написавши листа знов-таки М. Козиреву. Заради істини нагадали й про «локшину» — нехай зробить, мовляв, якись висновки стосовно «добросовісності» підлеглих. Та головною метою звернення було інше: так і так, мовляв, воду ми провели своїми силами і своїм коштом, замінивши гнилі труби на нові. Але постанала інша проблема — благоустрій двору. До засипаного сміттям провалу в під'їзді додалася траншея через увесь двір. Її тимчасово засипали ґрунтом. У надії, що хоча б тепер РЕП чи ще там хтось все оте заасфальтує. На ті самі, квартироплатніки, гроші. Втрутяться, мовляв, шановний Михайле Івановичу. Бо нас-

Яку вішають на вука одне одному та мешканцям міста посадові особи

та мешканцям міста посадові особи

тає осінь, дошовва вода, вільно прони-каючи під фундамент будинку, доробить «чорну справу» його руйнації. Уже наприкінці осені, коли асфальту ніхто не кладе, на це нове прохання відгукнувся Б. Зазібо: «По-відомляємо, що асфальтування вашого двору заплановано на перше півріччя 2000 року». Копія, як і належить, пішла до М. Козирева. Мешканців будинку така відповідь не дуже порадувала. Та краще пізно, ніж ніколи. З настанням весни прогледіли всі очі, виглядаючи майстрів. Ми-нуло півріччя — нікого так і не дочекалися. Знову локшина? Тим часом Михайло Козирев, досягши пенсійного віку, передав свою посаду Віктору Прокopcьку, а сам став радником мера. Проте «виробники локшини» залишилися на своїх місцях. Невже й нового заступника міського голови вони безкарно пригощатимуть нею?

...Ідуть дощі вже нової осені. В під'їзді, у дворі будинку № 42 — шльохне болото. У забрюханому взутті людям соромно виходити на вулицю. Будинку шкода. Невже в райадміністрації, у мськівконкомі вдарять на сполох аж тоді, як він геть розвалиться?

Одеса.

Георгій ВОРОТНЮК.

Пані в білих рукавичках

Ровесники століття

Ця пані живе між двох епох — від «бабці Австрії» до «Советів». Пам'ятає, як її дядько (дід) устатовав, заучивши австрійський гімн. Її мама шляхтянка, а тато працював у міністерстві скарбу (фінансів) довоєнної Польщі. Це, здається, так далеко, що не відстання. Але достатньо: у її поштовій скриньці щодня кілька листів. Жінку-легенду запрошують, на неї чекають.

Пані Дарія Цвек популярна майже як Агата Крісті. Лише її «Солодке печиво» перевелися дев'ять разів загальним тиражем п'ять мільйонів. Шойно вишла нова книжка «До святого столу», а пані Дарія вже туте до свого творчого епіхакопелю кудиларі. Писати не тому до «смаку життя» і спонукана відома наша письменниця Грина Вільде. Її нинішня шоденна норма — дві друковані сторінки. Не встане з-за столу, доки не напише.

Її кудиларні рецепти — шось більше, аніж їжа. Недарма під час лекцій її розпитують: як жити, що робити? У чім сіль і насолода життя? І спираю: у чому ж?

Передусім стара пані з профілем графині уточнила, що її звати Дарія (з наголосом на другому складі). Свою неповторність підписує, як скарб: «Я прошу видавити, аби мою стилло не поправляли, і сама роблю рисунки до своїх рукописів».

Традиції — понад усе. «Традиції — то основа для сім'ї, родини і підстава для держави». Читачи лекцій про традиції страв, поведінку за столом, Дарія Цвек пропонує шось думку як нитку у в'язуванні цієї китиці — промовисте втілення цієї китиці.

— Колиш, як йшлося на баль, треба було мати відповідну сукню. Так само кожний мужчина мусив мати білі рукавички, бо як просив даму до танцю, то вважав, аби не полямити дорозу сукню. Тестер — у джінсах. А звідки студентка може знати, як її мама того не знала?

Часи змінилися, та погодні-мості з пані Дарією, рецепт жіночого шаста лишився: не дозволяй обіймати себе без «білих рукавичок». На таких приписках виростали всі покоління її родини, і шаслива доля їх не обійшла.

«Білі рукавички» дсталися у спадок від мам-шляхтянок і від батька. «На вечірках тато перший танок танцював зі

власні. Приміром, вона вважає: не можна прожити день абияк. Шоранку прокидається з установкою: «хочу-можу-мушу». І в цім — сіль існування.

— Треба до життя ставитися дуже серйозно. Створювати собі план, за яким будете поступово чось добиватися. Я люблю жінок, які мають шось важливе, окрім сім'ї і хатньої роботи, з чимось добрим ідуть у світ. Жінка має бути всюдю першою. Бо усе на ній тримається. Але вдвічі добре, коли пошастить з чоловіком. Мій чоловік Левко, з яким прожила 47 років, боготворив мене. Усе питає: «Чи скажеш, що мене любиш?» — «Та подивися, ми вже такі старі!» А він: «Я бачу тебе такою, як уперше». При ньому я не сміла на своїх доньок крикнути. Коли я, бувало, в розпачі вигукнула: «Що робити?», він відповідав: «Я тобі завтра скажу» — і так приводив мене до рівноваги.

Зерна любові і порядку дали добрі плоди. Старша донька Христина (нині покійна) викладала в інституті нафти і газу. Зоряна — завкафедрою Львівського університету. Зати обожнюють своїх дружин і ї. А вона — ї. Нетішова традиція на тілі звучних анекдотів про тещу, еге ж?

Пані Дарія багата трьома онуками і п'ятьма правнуками. На її 90-річчя були гості аж із Франції — під Парижем живе її онука Гринка і правнучка Олена (на фото). До речі, іноземні мови (а отже, і культури) у цій родині — як свої. Кожен знає по кілька мов. Дарія Цвек підготувала рукопис і для польського видавництва. Там її зустрічали, як королеву смаку.

А чи варто нині бавитися в ритуали? Було б шось з'їсти, була б хвилина, аби нашвидку заколотити борошно з яйцями і насмажити млинці. О, невігаст! Млинці Дарії Цвек не вимагають більше часу чи продуктів. Смак залежить від послідовності: спочатку розтерти з цукром жовтки, потім — додати збиті білки...

І все замісити з любов'ю. Отак і в житті треба послідовно шукати смак.

Легко сказати! А якщо воно не замісилося? А якщо чоловік, приміром, ходить до другої? — А я кажу: гарно зберися, піди до фризера (перукаря), зачешися. Встань рано перша, щоби вже була убрана та зачесана, і постав перед чоловіком

свідання — те, що він любить. Аби він бачив, чого ти варта. Мужчина любить жінку свіжою, новою, тому і заглядає на дру-гих. «То шлях до серця чоловіка» — такі через шлунок? — «Звісно, ні. Та знаєте, коли чоловік голодний, він не має доброго настрою».

І пані Дарія подарувала мені екслюзивний рецепт пірижків з вишнями. Не пірижки — пое-ма. З дозволу автора ділюся ре-цептом з читачами.

До 4-х склянок борошна додати 100 г сухих подрібнених дріжджів. Втерти пачку маргарину, посікти сумиш ножем, підняваючи одну склянку сме-тани. Не замінювати! Розкати тісто і порізати на квадратки — 10х10 см. Покласти на кож-

ний 3—4 вишні, приспані тер-тими сухарями, зіпшити конвер-том. Потому змастити пірижкі яйцем, посипати цукром, по-класти на змащену британку (деко) у добре пропущу духовку. Викласти 30 хв. Подайте піриж-ки з кавою. Нема кава — нема забави. Як є холодна сметана, скоренько її збійте з цукром-пудрою, додайте ваніль і по ло-жечці вкладайте сметану у каву. Присипте її шкіркою з цитри-ни, помаранча, стружкою коко-са чи шоколадною.

Але це не все! Рецепт ура-ди. «Якщо у вас є шаслива хви-лина, тишеся, я вас прошу! Я завжди кажу: любіть усіх і все, то буде легше жити».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Івано-Франківськ.

Р. С. Вилучку Голуба, де проживав Дарія Цвек, ми шукали довго. Ніхто не міг підказати. Аж коли одні веселі перекоші не вніс поправку, змістивши наголось і зміст: може, вам потрібна вулиця Голубая? Осьлечки вона!

«Усе на цім світі, голубе і голубонько, залежить від наголосьу».

Так сказала Дарія...

Демократія необоротна

Оплесками завершилися вчора обговорення в Парламентській асамблеї Ради Європи питання виконання зобов'язань Хорватією. «Асамблея визнала, що Хорватія виконала свої обов'язки і більшість зобов'язань, а решта — в процесі довиконання. Асамблея вважає постійну процедуру моніторингу завершеною» — так формулювання містить ухвалена ПАРЕ резолюція. А це означає, що Хорватію визнано благополучною щодо дотримання прав людини державою, де процеси демократії набули характеру необоротності. Відносини Хорватії та ПАРЕ переходять у стадію так званого «постмоніторингового діалогу», тобто спостережень, консультацій, порад і, звичайно, допомоги.

Не можна втриматися від порівнянь. Хорватія вступила до Ради Європи на рік пізніше від України. До січня нинішнього року Загреб перебував у певній міжнародній ізоляції. Чарівною паличкою стали для Хорватії січневі парламентські та прези-

дентські вибори. До влади в країні прийшли нові люди. А з ними — справжні економічні і політичні реформи, реальне прагнення до євроінтеграції. Кілька місяців Хорватії вистачило, щоб Європейська комісія рекомендувала країнам — членам ЄС розпочати із Загребом переговори щодо укладення Угоди про асоціацію та стабілізацію. (Це те, чого Україна галасливо і безрезультатно добивалася від Брюсселя впродовж кількох років).

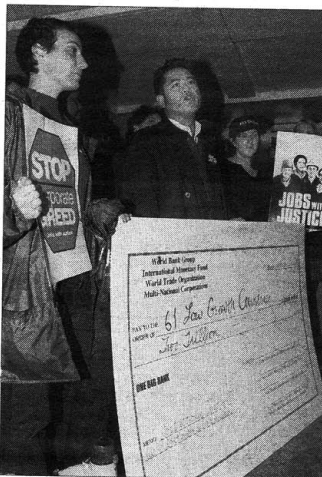
До вчорашньої резолюції асамблеї великим пасусе епітет «доброзичлива». Відзначаються успіхи країни в подоланні наслідків війни. Зроблено наголос на тому, що більшість своїх зобов'язань Хорватія виконала в обичайні терміни. Як злукоток розцінює те, що «перегляд Конституції насамперед має на меті скасування надмірної президентської влади і встановлення парламентського контролю над виконавчою владою». Резолюція ПАРЕ перераховує все, що

країні належить ще зробити, проте наголошує: «Міжнародна спільнота має дотриматися своїх обіцянок і протестувати, аби було швидко надано фінансову допомогу Хорватії, яка не в змозі та їй не повинна сама нести економічний тягар реконструкції і підтримки її розвитку...» Подякувати асамблеї за її рішення до Страсбурга прибуде Президент Хорватії Стипе Месич.

Тепер об'єктами особливої, сказати б, турботи Парламентської асамблеї РЕ залишаються Албанія, Росія, Молдова, Грузія, Туреччина, Латвія і, звісно ж, Україна. Це, серед іншого, один з об'єктивних і промовистих показників нинішнього стану нашої «європейськості». До речі, в структурі уряду Хорватії є окреме міністерство з європейської інтеграції. Що швидко важливо. Хоча першопричина її успіхів, мабуть, не в цьому.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Страсбург.

Тимчасова — це найпостійніша

Мер Москви Юрій Лужков не має наміру скасовувати реєстрацію громадян, які приїждять до Москви з країн СНД та регіонів Росії. Про це він заявив у інтерв'ю кореспондентів «Г». На думку московського градоначальника, цей захід вимушений, бо загрозив вибухів будинків і терористичних актів проти мирних громадян — це суворя російська реальність.

За Конституцією Росії всім громадянам гарантовано свободу пересування країною. Будь-який росіянин, схильний до циганського способу життя, приїхавши до Москви, міг повідомляти місцевій владі про свій приїзд, а міг цього й не робити. Таку норму йому гарантував Основний Закон країни. Проте ще 1996 року московська міська влада ухвалила закон про реєстрацію іногородніх та іноземців, про ступання з них грошових зборів за можливість насолоджуватися красою Кремля і дефілювати Старим Арбатом.

Правозахисники, заявивши, що не допустять порушення прав людини, звернулися до Конституційного Суду. І той визнав незаконним рішення столичної влади. Навіть Генпрокуратура і представник президента в Центральному окрузі Георгій Полтавченко заявили, що приводити до ступиці це законодавство є відповідальність із федералізму.

Проте після вибухів будинків і загибелі сотень людей московські чиновники знову зобов'язали всіх

прибулих до Москви протягом трьох днів реєструватися. Конституційний Суд, зважаючи на громадську думку, тому скасування реєстрації для себе закрив. У результаті, найдуже зрадили московські міліціонери, бо влада фактично дозволила їм брати хабарі у порушників закону.

Гостеві Москви з обличчям новоязської національності не позачувати у метро його документи і перевіряють сотні разів, оскільки через кожні сто — двісті метрів стоять озброєні автоматами міліціонери. Але найбільше міліцейських облав припадає на московські вокзали, аеропорти і базари. Якщо потрапив вперше — штраф, удруге — примусова депортація з Москви. Генпрокуратура Росії нині заохочує «тимчасовий порядок пересування осіб, які злісно порушують правила реєстраційного обліку, за межі столиці».

Для гостя Москви з України перемога Юрія Лужкова над Конституційним РФ означає, що коли українське приїждь до російської столиці потягом або літаком і через незнання забув квиток у провідника або викинув його, то найближчу ніч він проведе на нарах: у ліпшому разі — в «маві ятнику» найближчого відділу міліції, в гіршому — в «кімнаті тимчасово затриманих порушників порядку».

Отже, тимчасова реєстрація в Москві залишається назавжди.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Ми є, ми робимо, ми вимагаємо...

Молодіжна спілка державних службовців Гессен налічує близько 5 тисяч членів. Ця громадська організація служить своєрідним посередником між роботодавцями, профспілками, партіями і управліннями, з одного боку, і громадянами — з другого, у справі захисту інтересів останніх. Насамперед — фахових. У центрі особливої уваги — старшокласники і молодь, яка навчається професії на робочих місцях.

У Німеччині до таких громадських організацій ставлення найсередніше. Прогнозувати їхні аргументовані вимоги чи відмакуватися від пропозицій зі своїми проблемами до спілки. І хоча ця громадська організація — поза політику, вона активно співпрацює з партіями, висуваючи пропозиції щодо поліпшення освіти на всіх рівнях (зокрема, отримання кваліфікації безпосередньо на робочих місцях), досить ефективно впливає на законодавчу політику, а також на діяльність рад кадрів, які існують у Німеччині практично на всіх підприємствах. Треба сказати, що політичні партії уважно реагують на позицію спілки: адже в боротьбі за виборів важливо бути якомога ближче до їхніх потреб. Спілка дуже тісно співпрацює і з профспілками, які міцно стоять на захисті прагматичних. Від такої спільності інтересів вирає суспільство в цілому.

— Ми спираємося на засади вільної демократії, Конвенцію із захисту прав людини і спрямовуємо зусилля на те, щоб Європа досягла політичної і економічної злагоді, — розповідає керівник Гессенської молодіжної спілки державних службовців Тільман Вібе. — Тому ще одне важливе наше завдання — зробити свій внесок у взаєморозуміння між народами. З цієї метою члени спілки під час своїх відпусток візяться до інших європейських країн, особливо до країн з молодими демократіями, аби ліпше зрозуміти проблеми, з якими стикаються там їхні ровесники. У вілних дискусіях ми розповідаємо, як ці завдання розв'язують у Німеччині, організуємо місцеві семінари й загальноосвітні курси, зустрічі з молоддю. Але в таких поїздках ми ще й багато чого вчимося. Не кажучи вже про те, що відкриваємо для себе зовсім нові держави, про які досі мало знали. Хоч вони і наші сусіди...

Нині 13 членів спілки прибули на два тижні до України. Окрім знайомства з історією і культурою країни, в них заплановано зустрічі в Києві та Львові з молодими політиками й представниками громадських організацій. Мета поїздки — дізнатися про те, який вплив на політичні процеси мають громадські організації. Особливий інтерес до Чорнобильської атомної станції і в цілому атомної енерге-

тики в Україні, про які так багато дискусій у Німеччині.

Окремий пункт програми — ознайомлення з проблемами колишніх примусових робітників, котрих було силоміць вивезено до третього рейху під час другої світової війни. Послання спілки цікавить історія цієї війни, події тих років. Група планує поїздки в село Перемога Барішського району Київської області, яке дівич було спалено під час каральних акцій есесівців. Понад 2 тисячі мешканців села, в тому числі дітей від 2 до 15 років, було вивезено 1943 року до фашистської Німеччини. Треба відзначити, що члени спілки практично нічого не знають про цю сторінку історії. І тепер ось їмуть познайомитися — щоб побачити і зрозуміти.

Ми є, ми робимо, ми вимагаємо — так визначають себе як спілку ці молоді німці. Вони мало знають про нашу країну, і їхні уявлення про неї майже не відповідають дійсності. Вони мешкають у країні з геть іншими проблемами і могли б не «навантажувати» себе чужим головним болем, а просто відійти на популярний серед їхніх співвітчизників Мальорку. Але вони — не байдуки. І хочуть пізнати, чужі для них, проблеми зрозуміти. Принаймні, прибули тепер до України з великим бажанням це зробити...

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

■ Єреван

Армен Хачатрян

подав у відставку

Учора голова парламенту Вірменії Армен Хачатрян подав прохання про відставку. Він пояснив своє рішення «перерозподілом політичних сил у парламенті та найвищими державними інтересами». Армен Хачатрян — 1957 року народження, один із засновників і голова Народної партії Вірменії. У 1998-му очолював передвиборний штаб кандидата в президенти Вірменії Карена Демирчяна. 2 листопада 1999 року Хачатряна обрано головою парламенту.

■ Клівленд

Чутки про смерть перебільшено

Повідомлення про смерть президента Азербайджану Гейдара Алієва не відповідають дійсності. Так відреагували в Посольстві Азербайджану в США на поширенні у світових ЗМІ інформацію про кончину Алієва. За даними посольства, Алієв зараз перебуває в лікарні у Клівленді з діагнозом «грип». Учора Бі-бі-сі, з посиланням на одного з лідерів опозиції Азербайджану, повідомило, що Гейдар Алієв «дуже слабкий».

■ Брюссель

Настав час стратегічних запасів

Єврокомісія має намір розробити політичний документ про можливість використання стратегічних запасів нафти, аби розрядити світову енергетичну кризу. Раніше на такий захід відважилися американці. Міністри фінансів країн ЄС обговорять це питання в п'ятницю.

■ Сантьяго

Прогаляни в пам'яті?

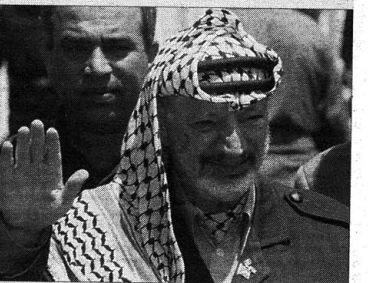

Слухання у справі Піночета в чилійському суді відкладено до 9 жовтня. Суддя Хуан Газман запропонував екс-директору пройти медичний огляд. Адвокати підсудного намагаються переконати суд у тому, що 82-річний Піночет не може з достатньою точністю пригадати обставини свого правління. За чилійськими законами в разі підтвердження розмовної неповноінності Піночета можуть звільнити від відповідальності.

■ Тель-Авів

Переговори буде продовжено у Вашингтоні

У ніч на вівторок відбулася зустріч прем'єр-міністра Ізраїлю Ехуда Барака з керівником Палестинської автономії Ясіром Арафатом. Після її завершення ізраїльські представники заявили, що під час нинішніх Вашингтонських переговорів сторони намагалися сформулювати пакет домовленостей, до якого відразу усі складові майбутньої мирної угоди. У Вашингтоні ізраїльська і палестинська делегації працюватимуть окремо. Як і раніше, зв'язок між ними здійснюватимуть американські представники.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Юрій Пужков не має наміру скасовувати реєстрацію у Москві

Непевне небо

зустріло нашого кореспондента
у Симеїзькій обсерваторії (АРК)
напередодні її 100-річчя

Чи думав про щось величне любитель Микола Мальцов, коли тягнув у 1900 році на висоту 360 метрів над рівнем моря небезпечний спектроскоп, що по-простому зветься ускладненою підзорною трубою? Про зірки думав — напевне. А про те, що через випадкову зустріч з пулковськими астрономами О. П. Ганським і Г. А. Тихоновим стане згодом почесним членом Академії наук? Навряд. Але щось таки було, коли через 13 років побудували адміністративно-лабораторний корпус, зavezли низку інструментів з Німеччини, у 1925 році встановили метрової телескоп з Англії, а в кінці 20-х років обсерваторія вже задувалася нарівні з найбільшими обсерваторіями Європи.

З усіх трьох Тихов став найзаможнішим: основоположник астроботаніки, низка праць з... Стоп! Ми домовилися з А. Д. Зеньковичем по можливості уникати наукових термінів. У розмові з провідним інженером Симеїзького відділення лабораторії радіоастрономії Кримської астрофізичної обсерваторії нефахівцями мало що скажуть розділи астрономії на кітатл фотометрії, колометрії зірок і планет, атмосферної оптики тощо.

— Ще простіше? — трохі вайлуватий і сивуватий не для свого віку інженер широко здивувався. — Та я школярам так розповідаю.

— Все-таки...

Усе-таки було як в усіх. Землетрус 27-го року якийсь перенесли. У війну евакуювалися на Кавказ, потім у Середню Азію. Через чотири місяці після визволення Криму продовжили роботи на віцілому обладнанні, навіть знайшли метровий телескоп, вивезений до Німеччини. Держало, шоправа, в нього було розбите. Але трапляються втрати і страшніші. Паралельно з відновленням цієї почали будувати відому тепер усім обсерваторію за Бахчисараєм. Інструменти почали перевозити, та й колектив потроху туди перебирався. Вона запрацювала у 53-54-му роках.

— Поки що нічого складного?

— Поки що ні, — змушений був я погодитися. До 70-х тут роботи вже сповільнилися. У 1975-му АН СРСР передала цю територію Московській астрономічній раді, яка тут слідувала за штучними супутниками Землі. Паралельно купували нові оптичні інструменти. У кінці 80-х обсерваторія набула попереднього статусу за оснащенням та непоганою якістю. Внаслідок відомих усім подій обсерваторію 93-го передали до складу лабораторії радіоастрономії КРАО (Кримської астрофізичної обсерваторії), де вона перебуває й досі.

— А нещодавно наш лазерний далекомір включено до списку об'єктів, які є національним надбанням України. От і все.

— А досягнення?

— Якщо простіше, то за всю історію Симеїзької обсерваторії відкрили стільки малих планет (астероїдів), що ми перегадали усі західні обсерваторії.

— Багато вас тут працює?

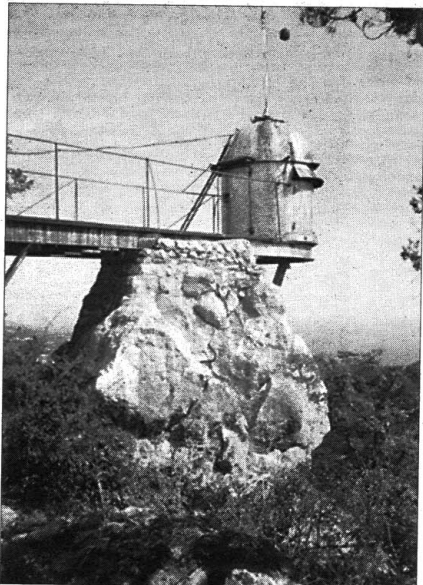
— Двадцять п'ять чоловік, з них вісімнадцять — інженерно-технічних, решта — обслуговуючий персонал. За ці роки колектив не змінився, пішли усього троє, то взяли молодих фахівців. Зарплата?.. Та як в усіх бюджетних: було, то чотири місяці не одержували. Фінансів на оновлення техніки й розвитку давно не виділяють, інколи дається перепопити щось за грантами. Якщо майже сім місяців не було електроенергії. Наш маленький Цейс-600 зручний, а сучасні, як отой, що поруч, довжина труби чотири метри, вага шістнадцять тонн, без електрики — шматок заліза. А будь-яка техніка, простоявши півроку, починає обриватися.

— Так ви на малому працювали?

— Оком теж ненадійно. Має діяти годинниковий привід, який відстежує обертання Землі, так званий, не складно буде, супровід зірки. А він все одно на електриці.

— Над чим же працювали, якщо не військова таємниця?

— Ми військовими не займаємося. А робота — звичайна. По-перше, галузь лазерної локації міжнародної програми НАСА і Європейського космічного агентства. По-друге, роботи на оптичних інструментах з вивчення близького космосу. Відстежування космічного сміття. Поціновачки від ступенів ракет до майже шістнадцяти тисяч різних інших об'єктів. Головна увага — найбільшій. Також роботи з виявлення космічних камінців поблизу Землі, які становлять загрозу. Це наперед астероїдів, великі тіла — до десятків метрів — у метеорних потоках. Земля, до речі, перетинає дев'ять потоків за рік. По-третє, роботи в галузі геодиніміки. Пояснювати? Це поведінка Землі у системі трьох тіл Земля—Місяць—Сонце. Теоретична група працює в напрямку вивчення утворення планетних систем і систем супутників у планет. Також маємо можливість вивчення з допомогою лазерного далекоміра руху тектонічних плит Землі з метою передбачення можливих землетрусів. До речі, лазерний телескоп, встановлений на далекомірі, з допомогою лазерного променя дозво-

ляє встановити відстань до супутника з точністю до сантиметрів. Чого замислилися?

— Супутники високо літають?

— Дивлячись які. Від двохсот-трьохсот кілометрів до шістдесяти—ста тисяч. Ми працюємо до двадцяти тисяч кілометрів. Це головним чином геодезичні супутники, супутники зв'язку, за заданням списком НАСА, вибірково. Втім, з такими супутниками ще близько п'ятдесяти станцій працюють.

— Андрію Дмитровичу, а як щодо романтики астрономічних ночей? Бо щось сушальний будень в нас видихає.

Ми стояли біля конічної будівлі великого телескопа, відвертаючись від пронизливого холодного вітру, який, наче скажений, гнав по білуватому небу сіро-сині хмари. Інженер вгору не глянув, він кинув у його бік як старий знайомий:

— Ну, по-перше, при непевному небі, як зараз, все одно треба оком. А по-друге... Заспокойтеся. Залишилися романтика. Навіть, гадаю, більше. Наші шістнадцять тонн керуються маленькими, майже безшумними електромоторами. Там все добре збалансовано. Фундамент телескопа віділений від фундаменту башти, щоб навіть наші рухи не передавалися на телескоп. Замість окулярної головки навісимо апаратуру, результати спостережень почнуть виводитися на комп'ютер, ми їх запишемо на дискету й почнемо обробляти в інший час і в іншому місці. Людина може вивчати один об'єкт. А ми замість одного — десять.

В мене залишилося останнє запитання, відповів на яке я майже знав, але не почувши підтвердження, все одно не забрався б звідти. Зенькович посміхнувся, добрий і мудрий:

— Звичайно, життя, крім нашого, десь є. Але це не означає, що воно схоже на наше. Спроба скерувати у космос спалах інформації про нас, на мій погляд, авантюра, вже робилася. А літаючі тарілки... На березі Голубий затоки, внизу, працює наш радіотелескоп. Якщо увечері при підсвічуванні проектором низу фотографували його. І — над телескопом при прояві побачили ту саме «тарілку». Бажаєте подивитися?

Я подивився. Ефектно. Проте не треба бути уфологом, щоб зрозуміти: звичайний поліск оптики. Аби ще ілюмінатори прималювати... Жалкую, що провідний інженер не віддав нам знімок. Боявся, мабуть, ахтіажа. А може, не міг розлучитися. Останній усе-таки. До мене пороздавав.

Але це не єдине, про що жалкую. Може, колись усе-таки дається, розкривши купол, під керівництвом дослідниці еменеса, побукати відомим ще з дитинства: протуберанці Сонця, місячні моря і хоч якийсь із сузір'їв.

Колись... А що, як на 200-річчя? З космічної точки зору до нього — навіть не мить.

Дмитро КОНОВАЛОВ.

На знімках: «ластівчине гніздо» Симеїзької обсерваторії, з якого, власне, все й почалося; науковий співробітник Нікель Гафтонюк біля повернутого з Німеччини телескопа.

Фото автора.

Спорт

Сподіваємося, що сонце таки визирне

У понедлок (день важкий) сіра хмара затулила сонечко над українським олімпійським табором у Сідней. Не спромоглася взяти старту висоту наша стрибунка з жерданю Ангела Балахонова. Не підкорилася ітанга титулованому Ленісові Готфріді (105 кг). А його товариш по команді Ігор Розв'язов (та сама категорія) посів лише четверте місце. Не піднялися, на жаль, на п'єстедлат пошани в окремих вправах наші гімнастки і гімнасти. А трохи пізніше екіпаж нашого вітрильника у класі «470» (чемпіони попередньої Олімпіади Євген Браславцев та Ігор Матвієнко) через три дискваліфікації фактично зійшов з дистанції.

Утім, декому ще гірше. Скажімо, не приїхав до Сідней американський штовхальник ядра Сіджей Хантер. І правильно зробив, бо його допінгові тести, зроблені ще навесні, дали позитивний результат. Гостро прореагувала на ці події олімпійська чемпіонка піннінської Ігор (біт на 100 м) Меріон Джонс, яка, між іншим, планує зловити те чотири «золота». На жаль солідарності зі своїм чоловіком, а ним є Хантер, вона погрожує припинити участь у сіднейських іграх. Як кажуть у таких випадках, воля ваша.

А от іще скандальна ситуація. Румунська гімнастка Андреа Радукану, яка виворота абсолютну перемогу, рішенням медичної комісії дискваліфікована за вживання допінгу. Золоту медаль віддано іншій румунській спортсменці, Сімоні Аманар.

А ми з вами все-таки віримо, що небо над нами просвітлішає. Немає сумніву, є ще в українських лавах атлети, котрі поки що не сказали вагомого слова. Успіхів їм!

Наші протизон поступово здійснюються: представники греко-римської боротьби наші Давид Солдадзе вибором срібну нагороду у ваговій категорії до 97 кг.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Табло Олімпіади

Лекса атлетика. Чоловіки. 10 000 м. Хайле Гебреселассіє (Ефіопія) — 27.18.21.

Мартінібайк. Жінки. Крос. Паола Пешчо (Італія).

Велоспорт. Жінки. Групова гонка. Леонтен Зійяларі (Нідерланди).

Синхронне плавання. Дуети. Марія Кисельова, Ольга Брунсікіна (Росія).

Важка атлетика. Чоловіки. 105 кг. Таваколлі (Іран) — 425 кг.

Стрибки у воду. Чоловіки. Трамплін. 3 м. Чонг Ні (Китай).

Боротьба греко-римська. До 97 кг. Міхаель Юнберг (Швеція).

На знімку: бронзові медалістки у змаганнях із синхронним стрибком у воду з 3-метрового трампліна українки Ганна Сорочкіна (ліворуч) і Олена Жупіна. Фото Миколи БОЧКА (УНАН).

Новий рівень партнерства

Як повідомила прес-служба Федерації футболу України, президент ФФУ народний депутат Григорій Суркіс провів зустріч з Хорстом Вільманом — членом ради директорів фірми «Пума».

У ході двосторонньої записаної розмови вони обговорили низку питань, пов'язаних з можливістю підписання контракту з ФФУ про технічне спонсорство на цикли до 2002-го і 2004-го років.

Пан Суркіс запропонував припинити нову компетенцію взаємодії федерації з технічним спонсором, за якою, в разі підписання контракту, фірма «Пума» має взяти на себе стовідсоткове забезпечення екіпіровки національної, молодіжної та інших збірних України на всі матчі, які вони проводитимуть у нових циклах.

Продовжуючи тему подальшого розвитку в Україні масового і дитячого футболу, що є одним із головних напрямів роботи ФФУ на найближчій перспективі, співрозмовники обговорили можливість створення спільних підприємств з виготовлення спортивного одягу, взуття та футбольних м'ячів фірми «Пума» в Україні.

ДАПІ БУДЕ Феномен XX століття

Сьогодні — Всесвітній день туризму

Торік Україну відвідало понад 4 мільйони іноземних туристів. Кожен десятий з них — представник держав, з якими встановлено візовий режим. Частка організованого туризму торік зросла більш ніж на три відсотки. Майже чверть закордонних відвідувачів скористалися послугами місцевих ліцензованих туристичних підприємств. І хоча ці показники ще не відповідають сучасному світовому рівневі туризму, все-таки шляхи до поліпшення стану справ у цій прибутковій галузі знайдено. Вишукуються нові. Такі заплановані висловив на прес-конференції, присвяченій цьому святу, голова департаменту спорту та туризму Держкомітету молодіжної політики, спорту та туризму України Валерій Цибук.

Дедалі більше іноземців прагнуть відвідати Київ, ознайомитися з його величними всесвітньо відомими пам'ятками архітектури, історії, культури та давніми культовими спорудами, сучасними новобудовами. За підсумками Всеукраїнського

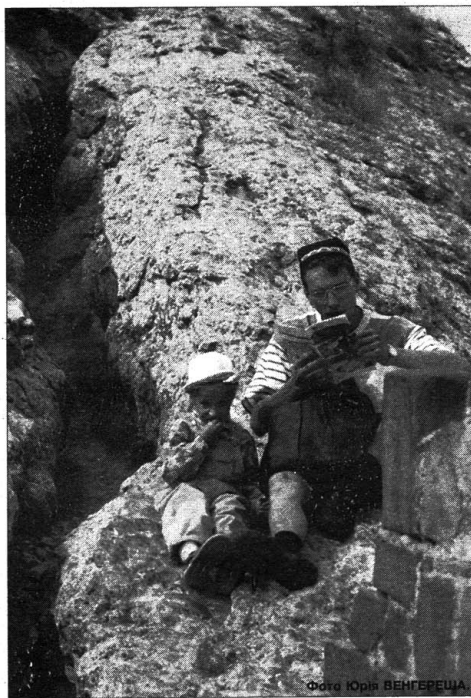
конкурсу «Кришталевий лека», цього року столиця нашої держави визнана вітчизняною Меккою.

Це наслідок того, що міська влада особливо останнім часом одним із своїх головних завдань вважає піднесення туристичної інфраструктури. А отже наш древній і вічно молодий Київ має всі засади стати якщо не Меккою, то надзвичайно привабливим містом для мандрівників зі всього світу.

З нагоди свята, яке відзначається щороку за рішенням ООН, повсюдно в Україні пройшли і триватимуть сьогодні різні акції. Їх гасло «Технологія та природа — два актуальні аспекти розвитку туризму на початку XXI століття».

А з 10 по 13 жовтня в Києві, на території Національного комплексу «Експонент України» відбудеться сьомий міжнародний туристичний салон «Україна-2000». На ньому буде представлено також близько 2000 експонатів з 29 країн світу.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фот. Юлія ВЕНГЕРЩА.

Судили «зайця»...

Теореми, буття

Цього року в Чернігові було порушено кримінальну справу проти С. Виноградова, В. Дібенка за виготовлення фальшивих посвідчень для проїзду в міському транспорті. Згідно з вироком суду вони оштрафовані та позбавлені волі на один рік з відстрочкою покарання на один рік. Чернігівця Володимир С., який потрапив у подібну ситуацію в Києві, у суді захищали представники трудового колективу.

— Я інженер-конструктор. Усе вивив, що наш завод розкрутиться. Мій відділ нарешті запрацює на повну силу. Але замовлення трапляються рідко. Працюємо по два-три дні на місяць. І лише іноді — кілька тижнів. Отже, частіше перебуваючи у безоплатних відпустках. А в мене безробітна дружина, син і дочка — студенти, ще один син — школяр. Як вижити? Чесно кажучи, навіть не знаю. За квартиру не сплачуємо — нічим! Я здебільшого сиджу у селі,

пораю город, який залишився від померлих батьків дружини. Іду з Чернігівщини — попутками у Київ з рятівною картоплею, яйцями, іншим вирощеним та пенсійними гривнями свого старенького батька. Нещасні нерегулярні заводські 30–50 гривень не знаю, на що й витратити.

І ось дізнаюся, що у березні запрошують на два тижні вийти на роботу. Нійби все просто. Але до заводу треба доїхати з двомета пересадками. Це дві гривні щодня! Уявіть, скільки це для мого сім'ї, якщо, бува, нема за що купити хліба...

Переглянувши пенсійне посвідчення померлої матері дружини, я виправив деякі літери прізвища, імені, вквітів свою фотокартку. І відразу став старшим на 17 років! Аби контролері нічого не запідозрили, не голюйся... Через кілька днів, саме на день народження дружини, мене затримали, відвели у міліцію. «Плати штраф 30 гривень», — сказали. «Не маю таких грошей при собі», — чесно зізнався. «Ну тоді...»

Якби знав, що проти мене буде порушено кримінальну справу, десь би вже їх позичив. А так — ганьба, суд. «Гарна підробка!» — прищомували експерти, оцінюючи «роботу» інженера-конструктора. Я сидів у райвідділі внутрішніх справ, мов у воду опущений: знали б правохоронці, які проекти можу виготовляти!

Керівництво заводу, шоправла, не дорікало і, поспівчувавши мені як ветерану виробництва, надало на суд громадських захисників, відмінну характеристику. Довідки про безробіття дружини, злиденний дохід сім'ї дещо пом'якшили вирок суду: мені присудили 10-відсоткове відрахування протягом року із зарплати.

Соромно за це посвідчення. І за все соромно. Дуже! Але, повірте, так приперло життя, що не знаю, як далі бути. Очевидно, розраховують із заводу. Треба пережити та на село. Для миста потрібні великі гроші. Не пошитошло мене...

Записав

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

У номер

104, 105...
Хто більше?

В Україні зареєстровано ще дві політичні партії: національно-демократичне об'єднання «Україна» та Партію інтелігенції України. Голова новоствореного об'єднання «Україна» Григорій Кузьмич повідомив, що активісти партії вийшли з середовища Компартії України. Саме ж об'єднання стоїть на національній ідеї, яка полягає у тому, що «українська нація на українській землі має бути головною», а не «в гостях». Партія інтелігенції України стала 105-ю і поки що об'єднує 3,5 тисячі інтелігентів, серед яких генеральний директор Національної опери та балети України Петро Чуприна, головний балетмейстер Донецького оперного театру Валерій Писарев, ректор Харківського автодорожного технічного університету Анатолій Туренко.

Іномарки-невидимки

Спецпідрозділом боротьби з контрабандою та організованою злочинністю управління СБУ в Чернігівській області викрито групу осіб, яка виготовляла фальшиві митні документи на ввезені в Україну іномарки. Сотні автомобілів завдяки оборушувачам машиніваторів проминули північний кордон без сплати власниками відповідних сум до державного бюджету.

До злочину причетні сім відповідальних осіб регіональної Торгово-промислової палати та Чернігівської митниці. По цьому факту порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Пішов з життя професор кафедри філології Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Віктор Григорович
КИТАСТИЙ.

Неможливо повірити в те, що Віктора з нами більше не буде. Всього час не полишає відчуття, що зараз у коридорі академії засвітитися його життєрадісна і трохи сором'язлива посмішка, що дасть тобі наснагу на весь наступний день...

Цього не буде. Ми більше не зустрінемося з Віктором на подвір'ї академії. Але розминутися з ним, як з надією, — на це ми не маємо права. І ми не розуміємося.

Студенти, співробітники, адміністрація
Національного університету
«Києво-Могилянська академія».

Служба в церкві НАУКМА о 9.00.

Прощання з 10.00 до 12.30.

Траурний мітинг відбудеться 27 вересня, в середу, об 11.30 в Конгрегаційній залі НАУКМА (Скороходів, 2, вхід з Контрактовської площі).

Починаючи 27 вересня, в середу, о 13.30 на Байковому кладовищі м. Києва.

Спробуй і виграй

Передплатники будь-якого нашого видання зможуть узяти участь у розіграві заохочувальних призів. Тим, хто зробить свій вибір і передплатить нашу газету, необхідно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробити позначку «Передплата-2001».

Розіграш проводиться у два етапи. У січні в першому етапі розіграш візьмуть участь і ті, хто передплатив нашу газету на перше півріччя, і ті, хто передплатить газету на весь рік. Останні візьмуть участь і в другому етапі розіграшу лотерей, який відбудеться влітку. До них приєднаються ще й ті, хто передплатить нашу газету на друге півріччя 2001 року.

Хто передплатить газету одразу на весь рік, одвічі матиме шанси виграти заохочувальні призи. Як і раніше, завдяки нашим спонсорам розігруватимуться найрізноманітніші призи: від складної побутової техніки до сільськогосподарських продуктів. Спробуйте і виграйте!

Передплата-2001

Редактор номера Віталій СУДДА.
Редакція: Олександр ВІЛІК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДА.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодач.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Лістування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311174.
1 2 3 4 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

До уваги акціонерів БАТ «Волинхольдинг»

Загальні збори акціонерів відбудуться 26 листопада 2000 года о 12.00 за адресою: м. Луцьк, вул. Конякина, 18а. Реєстрація акціонерів розпочнеться о 10.00.

1. Загальні збори про результати фінансово-господарської діяльності за 1999 — III кв. 2000 року.
2. Розподіл прибутку товариства.
3. Вибори органів управління товариством.
4. Затвердження повноважень голови правління на укладення окремих договорів.
5. Зміни до Статуту.

Акціонером, що бажають внести додаткові питання на розгляд загальних зборів, необхідно до 26 жовтня 2000 року письмово повідомити правління товариства.

Правління БАТ «Волинхольдинг».

До уваги акціонерів БАТ ХК «Єврохольдинг»

Загальні збори акціонерів відбудуться 25 листопада 2000 року о 12.00 за адресою: м. Луцьк, вул. Грушевського, 30. Реєстрація акціонерів розпочнеться о 10.00.

Порядок денний:

1. Загальні збори про результати фінансово-господарської діяльності за 1999 — III кв. 2000 року.
2. Розподіл прибутку товариства.
3. Вибори органів управління товариством.
4. Зміни до Статуту.

Акціонером, що бажають внести додаткові питання на розгляд загальних зборів, необхідно до 25 жовтня 2000 року письмово повідомити правління товариства.

Правління БАТ ХК «Єврохольдинг».

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:

01008, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції:

03047, Київ-47, вул. Неестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

факс — 224-72-54;

відділ реклами — 448-91-37,

441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com